

Marek Straponček: Hudobná kultúra žižkovských krčiem: prípadová štúdia U Kulaté Bány

Posudek vedoucího bakalářské práce

Ke kontextu práce:

Marek patří ke studentům FHS, kteří navštěvovali mnohé etnomuzikologické kurzy včetně Privatissima, kde se probíraly studentské výzkumy. Jeho výzkum žižkovských trampů vypadal zajímavě, a Marek na něj byl schopen pohlížet perspektivou etnomuzikologických teorií. Spolu s několika dalšími ovšem odkládal psaní až na dobu, kdy jsem už kvůli povinnostem na Letních školách nebyla k dispozici. Finální formulace je tedy jeho samostatným, mnou nekorigovaným dílem.

K vlastní práci:

Teoretický rámec tvoří Marek jednak širěji z perspektivy Merriamovy (hudba zobrazuje tytéž kulturní vzorce, jako celá kultura), a konkrétněji z konceptů Thomase Turina, zejména jeho konceptu habitu a způsobu konstruování identity konkrétních kulturních kohort. Skrze tento rámec odpovídá na otázku, jak trampská kohorta konkrétní žižkovské hospody konstruuje svou identitu pomocí hudebních událostí (s. 8).

Mezi teoretickou a empirickou část jsou vloženy krátké kapitolky o trampingu a trampské písni, v nichž se ne úplně obratně pohybuje mezi emickou a etickou dikcí (Maříková –Petrušek - Vodáková X Bob Hurikán). Také závěr o tom, že tramping je jedním „ze socializačních činitelů, které se podstatným způsobem wpisují do charakteru participujících“ se mi zdá nepodložený (zkoumal někdy někdo „charakter trampů“?)

Empirická část sestává z podrobného etnografického popisu jedné hudební události, kratších charakteristik účastníků, analýzy vlastního hudebního zvuku (který koresponduje s Turinovým konceptem participačního modu, a tedy velmi dobře i s étosem „kamarádské“ skupiny) a kategorizace prováděné hudby. Ta je založena jednak na emické terminologii, ale také na předpokládané funkci jednotlivých typů písniček. Tyto funkce jsou silným argumentem v interpretaci významu hudby při konstruování trampské identity. Doplněné vizuální atributy trampství spoluodhalují základní hodnoty kohorty – a dříve popsaná událost se tak v Markově perspektivě najednou ukazuje jako doslova konstitutivní.

Protože je práce psaná slovensky, netroufám si hodnotit jazykovou úroveň. (Jsem si ale skoro jistá, že jména národností – s. 20 - se mají psát s velkými písmeny.) Kromě zmíněné nejasné dikce v historické části jsou chyby i v hudební terminologii v momentce („ukulele má C ladění v tóninách AEGC“ – správně „má struny AEGC“, apod.).

Shrnutí:

Přes zmíněné drobné nedostatky prokazuje práce v zásadě to, co má bakalářská práce ukázat: systematicky shromážděné poznatky z terénu dokáže v rámci existující teorie smysluplně interpretovat. Proto ji doporučuji k obhajobě a hodnotím jako velmi dobrou.

Pittsburgh, 29. 8. 2016

Doc. Zuzana Jurková, PhD.